25/12/2024

Χριστός γεννάται. Πάσα φύσις αγάλλεται και πανηγυρίζει - Του Μυργιώτη Παναγιώτη

/ Γνώμες

Η Γέννηση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού αποτελεί κοσμοϊστορικό γεγονός που διαίρεσε τον συνεχή χρόνο σε π.Χ. και μ.Χ. Η παγκόσμιος ανθρώπινη Ιστορία κόπηκε στα δυο. Μια νέα περίοδος ανατέλλει για τον άνθρωπο, για το πεπτωκός ανθρώπινο γένος. Εκπληρούται η υπόσχεση του Θεού προς τους πρωτόπλαστους όταν έφευγαν από τον παράδεισο μετά την παρακοή και την υποταγή εις τον αρχέκακο με την μορφή του φιδιού. Είπε, τότε, ο Θεός απευθυνόμενος εις την Εύα «καὶἔχθρανθήσω ἀνὰμέσον σοῦ καὶἀνὰμέσον τῆς γυναικὸς καὶἀνὰμέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰμέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, καὶ σὺτηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν», εννοώντας ότι θα στείλει εις την γη τον προ αιώνων Χριστό για την σωτηρία μας.

- Γράφει ο Μυργιώτης Παναγιώτης, Μαθηματικός

Έτσι, λοιπόν, την 25η Μαρτίου εορτάζομε το καλό μήνυμα, τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και μετά από εννέα μήνες τη γέννηση του Σωτήρα. Αρχίζει το έργο της οικονομίας του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων. Από την αειπάρθενο Θεοτόκο λαμβάνει σάρκα και οστά, με τη συνέργεια του Αγίου Πνεύματος, «ο προ αιώνων υπάρχων Θεός» και χωράει ο αχώρητος εις την κοιλία της Παναγίας μας. Γεγονός που υπερβαίνει την ανθρώπινη λογική,να γεννηθεί άνθρωπος από παρθένο κόρη. Να γεννηθεί άνθρωπος χωρίς πατέρα.

Ο Χριστός γεννήθηκε εις την Βηθλεέμ γιατί η μητέρα Του Παναγιά και ο μνήστωρ Ιωσήφ πήγαν να απογραφούν εις τον τόπο καταγωγής των υπακούοντας εις την διαταγή του Ρωμαίου αυτοκράτορα. Εις την Βηθλεέμ δεν βρήκαν κατάλυμα για να μείνουν. Τα πανδοχεία και τα σπίτια ήταν πλήρη από άλλους ανθρώπους που πήγαν για να απογραφούν. Κατέληξαν,λοιπόν, η Παναγία με τον Ιωσήφ να πάνε να διανυκτερεύσουν σε μια σπηλιά σε ένανσταύλο. Εκεί στον σταύλο των αλόγων ζώων γεννήθηκε ο Βασιλεύς των όλων και δημιουργός του σύμπαντος. Γεννήθηκε ως ο τελευταίος των ανθρώπων· ποιος; αυτός που θα μπορούσε να γεννηθεί σε ένα παλάτι ή σε ένα ξενοδοχείο «πολλών αστέρων» της εποχής. Οποία ταπείνωσις και μεγαλείο απλότητας. Το παχνί αποτέλεσε την κούνια Του και τα χνώτα των ζώων τον ζέσταναν και τον προστάτευαν από το κρύο με τα λιγοστά και φτωχικά σπάργανα της μητέρας Του. Θαύμα συντελείται καθώς η Παναγία παραμένει παρθένος και γεννά χωρίς πόνους. Νικάται σειρά φύσεως. Γεννιέται ασπόρως και δια του Αγίου Πνεύματος ο Χριστός, το δεύτερο πρόσωπο της μιας Αγίας ομοουσίου και αδιαιρέτου Τριάδος. Δεν γεννιέται ένας κοινός θνητός ή έστω ένας επίγειος άρχοντας.

Ο Χριστός γεννάται και τα σύμπαντα χαίρουν και υμνολογούν. Άγγελοι εμφανίζονται δοξολογούν και ψάλλουν «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία».Δοξολογούν τον Θεό τον ύψιστο που θα φέρει ειρήνη εις τον κόσμο που προσμένουν.Ειρήνη εις τις ψυχές των ανθρώπων, να ειρηνεύσουν οι καρδιές του κόσμου, να ενστερνιστούν το Φως της Ζωής και να ξεφύγουν από την επήρεια και τα σατανοκίνητα δεσμά της αμαρτίας. Αν ειρηνεύσουν, αν μαλακώσουν οι καρδιές των ανθρώπων από την αγάπη προς τον συνάνθρωπο-αδελφό και εγκατασταθεί η χάρις του Αγίου Πνεύματος, τότε οι πόλεμοι μεταξύ ανθρώπων ή λαών θα εξαφανιστούν. Ο διάβολος δεν θα μπορεί να βάζει τους ανθρώπους να αντιμάχονται.

Άγγελος παρουσιάζεται εις τους ταπεινούς βοσκούς για να τους αναγγείλει το χαρμόσυνο νέο. Την γέννηση του ενανθρωπήσαντα Χριστού. Σε πτωχούς,

ταπεινούς και άσημους γνωστοποιείται το κοσμοϊστορικό γεγονός. Σε απλές και αγνές ψυχές και όχι σε σοφούς και ισχυρούς του κόσμου παράγοντες. Οι ταπεινοί αγρυπνούντες τσοπάνηδες τρέχουν εις το σπήλαιο βρίσκουν το νήπιο Χριστό και σεμνά και ταπεινά τον προσκυνούν. Αυτό επιτάσσει η αγνή των καρδιά.

Η φύση πανηγυρίζει και ένα άστρο οδηγεί τους τρείς μάγους από τα βάθη της ανατολής για την προσκύνηση του νεογεννηθέντος Χριστού και να του προσφέρουν τα δώρα των· χρυσό,λίβανο και σμύρνα. Χρυσό ως Βασιλέα, λίβανο ως Θεό και σμύρνα ως θνητό.

Περάσανε 2000 και πλέον χρόνια από τότε. Κάθε χρόνο εορτάζουμε τα Χριστούγεννα. Συναισθανόμαστε το βαθύτερο νόημα αυτών των ημερών ή απλά προσπαθούμε να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες του εαυτού μας, ξεχνώντας ότι ο Κύριος γεννήθηκε μαζύ με την Αγάπη και Σταυρώθηκε για όλους μας και για τον πλησίον μας και για τον ξεχασμένο αδελφό;.

[1]Γεν.Μ γ΄, 15